

EESTI

Hind 10 senti

SPORDILEHT

Ilmub igal esmaspäeval

No 47
13. aastakäik

Toimetus ja talitus: Tallinn, Müürivahe 16,33. Telefon 444-28. Postkast nr. 70.
Toimetuse kõnetunnid igal äripäeval kell 12-1.

Esmaspäeval,
12. IX. 1932.

V. S. „SPORT“ 20 aastane.

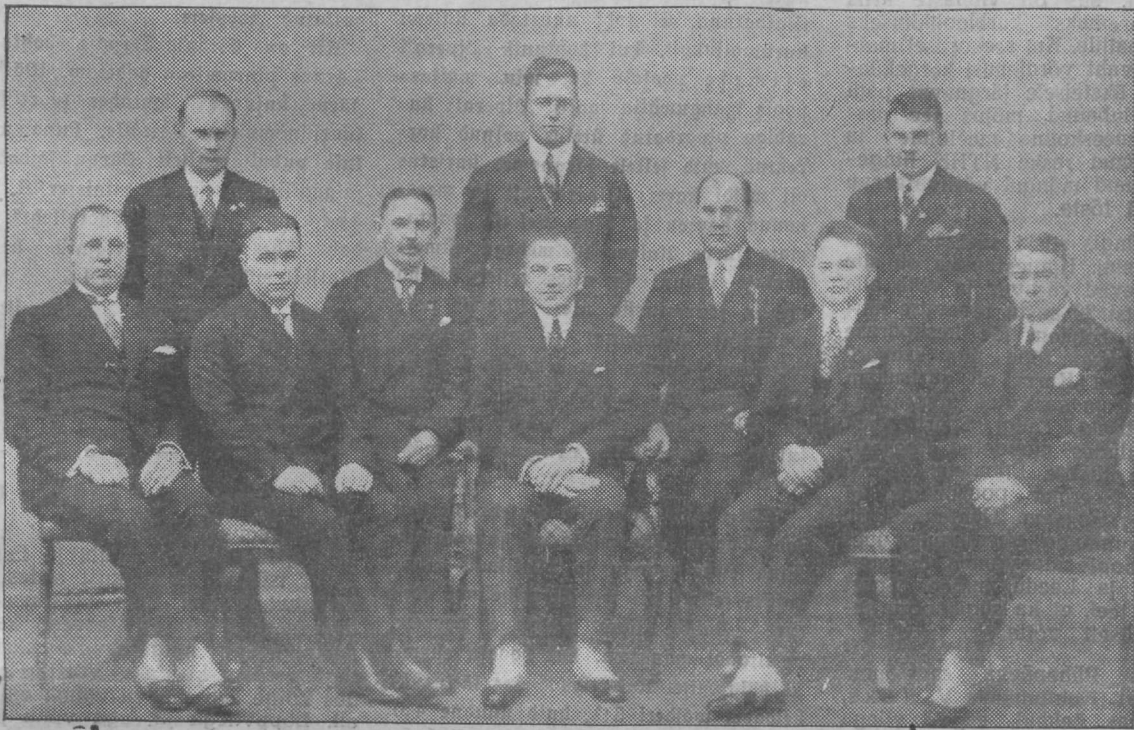
Praegusele võrsumale ja järeltulemale spordigeneratsioonile, kes sattunud õnnelikule ajale, kus kehalise kasvatuse eest täieline hoolitsemine valitsemas, kus ta muutunud poolriiklikuks, kus kerkiwad staadionid, ujulad, võimlad jne., on sageli teadmata, millistel viletsatel tingimustel tuli meie spordi esimestel pioneeridel teed raiuda nüüd nii üldtunnustatud suure eesmärgi saavutamiseks. Noor generatsioon ei oskagi wast hinnata Eesti spordi alusmüüri ehitajaid, kes kiuste kõigile poliitilistele ja rahvuslakkudele vastoludele nii ennatoherdawalt saageli isegi oma isiku ja terwise Wene tsarismi kurjade ja tagakuusawate pilkude alla seadsid. Ainult suurte juurimiste ja puurimistega suudeteks läheneda tolleaegsete spordipioneeride hindamisele. Tänapäeval on selge, et oma osa Eesti rahvuslikul eneseteadmisel ja jõudmisel praegusele iseiswusele ei püüdnud ka kehakulturi süwendajatel. Tolleaegsed inimesed alustasid oma tööd selgel teadmisel, et ühe rahwa iseolemise aluseid on ta hea terwislik konditsioon.

Sellepärast tuleb meil eriti hinnata meie wanade pioneeride hulka kuulumat W. S. Lemiselts „Sport“, kes tänapäeval hooajal pühitseb oma 20 aastase tegewuse juubelit. W. S. „Spordi“ osa Eesti kehakultuuri ajaloos on olnud ja on edasi määratu suur. Väikestest grupikestest inimestest on võrjunud võimas organisatsioon, kes nüüd oma alla koondanud mitmeid sadu noori ja ohjeldanud nad spordi õilsale eesmärgile. Ka tippsaawutiselt on „Sport“ võimas. Pole Eestis ühtegi organisiooni, kes temaga ses suhtes võrreldaw oleks. Real spordialadel on „Sport“ juba aastaid ülekaalukalt parem ja surunud oma ridadest esirinda karja meistreid. Maadlus, tõstmine, pokk, jalgpall, jääpall ja jalgrattasõit — nende aladel walitseb Spordi täieline hegemoonia. Ja kui on efsle kerkinud rahwuswahelised jõukatsumised, on Sport enamiku Eesti esindajatest andnud. Kõigile on selgesti weel mees maadluse neljimaawõistlus Stockholmis, kus Eesti rahwusmeeskonda esindas eranditult „Sporti“ kuuluvad atleedid.

Ka jalgpallis on „Sport“ andnud suurema osa internatsionaalidest, esinedes peaaegu terwikult maawõistlusel Norra wastu.

Möödajaadetud 20 aastat on wäärt, et neid suurelt pühitseb. Kuid waatamata meie rahvuslikule iseiswusele ei ole praegu maailma kollitaw majanduslik depression oma mõju ka Eestile awaldamata jätnud ja see asjaolu on sundinud „Spordi“ praeguseid juhte juubelit tagasihoidlikult pühitsema, pealegi kui 5 aasta pärast selleks wast awaramad waated awanewad. See tagasihoidlikkus praegusel momendil pole pahaks, kuna juubelduse, mis praegu ära jääb, võib mitmekordjelt taja teha 25. aasta juubelil.

Soowime ainult W. S. „Spordi“ agaratele juhtidele ja ta seltsi rohkearwulisele ja tubiile perele endise ja weel suurema edukusega jatkata 20 aasta eest

V. S. „Spordi“ tegevjuhte: istuvad A. Miller, V. Prii, G. Vöntso, esimees kindral Lill, H. Rutopõld, E. Reisberg ja A. Frey. Seisavad A. Leppik, R. Saulmann ja H. Paal. Puuduvad juhatusliikmed Gern ja Lepikson.

alustatud teekonda Eesti rahwa suuremate hüwede kasuks. Selleks südamlikum õnnesoow praeguse juubeli puhul ja palju õnne kaasa edaspidiseks!

Juba 1912 aastast oli eestlastest spordipere nõjvõrd suureks kasvanud, et tahtmatult tarvidus tekkis tolleaegse Kalevi kõrwale veel üht Eesti spordiseltsi Tallinna asutada. Lisaks kõigele muudele põhjustele oli tiwustajaks konkurentsi tarvidus, sest ka indjvduaalaladel annab tõuget paremusele seltside rivaliteet. Nii astus salkkond agaraid tegelasi kokku kelle seas ka härrad E. Klee, E. Rondik, P. Karu, H. Flies, J. Kivi, E. Viedemann ja H. Rüütel, koostasid põhikirja ja alustasid okkalist teed selle registreerimiseks tolleaegsete tsaarivõimude ees. Tuli palju rabeleda ja oodata, kuni lõpuks 20. mail 1912 põhikiri registreeritult tagasi tuli ja asutamiskoosoleku võis pidada. Seltsi esimeesteks juhatusliikmeteks olid: Parktal, Klee, Flies, Keiss, Mõhmann ja Paalberg. Ühtlasi liitus nende meestega praegu nii üldtuntud Artur Kukk. Koosolekuid peetigi esialgu Kuke korteris. Korraldati rida pidustusi, mis õnneks andsid ka sisetuleku tegewuse põhikapitaliks. Seltsi tegewus võttis päev-päevalt suurema hoo: korraldati kursusi, võistlusi, loodi sidemeid kodumaal jne. Esialgu tegutseli peaaesjalikult kergejõustikus, kuid peatselt areneb ka jalgpall, kujunedes edaspidi Spordi iiheks võimsamaks alaks. Jalgpallis on Sport see, kes esimesed rahwuswahelised suhted loob. Peaaesjalikult Kuke kaasabil astutakse läbikäimisesse Soomega ja selle traditsioonina on tänapäevani püsinud iga-aastane

ekskursioon Soome. Erilise hoo võtab seltsi tegewus aga peale maailma- ja Eesti vabadussõda. Sport on juba jalgpalli võimsam üksus Eestis ja peab pidevalt Eesti meistrit tiitlit oma käes, ühtlasi võites jäädavalt meie kõigi aegade väärtuslikuma rändauhinna Ed. Saarepera karika. Ka raskejõustik on tubliit välja arendatud, kusjuures kaasamõjuv oli ka end. Valvaja likvideerimine. Kergejõustik kipub aga viimastel aastatel tagasi lööma, kuna oma välja puududes meeste arendamine raskendatud.

Viimaseaja Spordi tegutsemine on enam-vähem teada ja selle suure töö loeteluks ei jatkuks „Spordilehe“ nappidel veergudel ruumigi. Loodame viie aasta pärast detailsemalt kõige juures peatuda.

V. S. Spordi esimeesteks on olnud: 1912 — A. Magnus, 1913 — A. Kukk, 1913—14 — A. Keisermann, 1915 — A. Rosenberg, 1916—17 — A. Magnus, 1918—20 ja 1922 — O. Ungerann, 1921 — B. Kiesel, 1923 — H. Kuusik ja 1924 aastast praeguseni kindral P. Lill. Suurimad teened Spordi tegutsemise aja jooksul on olnud Arthur Kukul, Bernhard Kieselil ja loomulikult praegusel juhatusel eesotsas kindral Lillega.

Juubelivõistlused staadionil.

V. S. Spordi 20 aastase tegewuse puhul staadionil korraldatavad võistlused avas juhatusliige Joh. Lepikson, märkides, nagu meilgi ülal tähendatud, et majanduslikust kitsikusest juubel otsustatud tagasihoidlikult pühitseb.

Mõnesaja vaataja ees alustati raskejõustiku ja jalgrattavõistlustega. (Järg 2. küljel.)

Väärtmetallasjade & märkide tehas.

ROMAN TAVAST

Valmistab eeskujulikus väljatöötamises:

Väärtmetallemeid: auhindadeks, kingitusteks, kodu kaunistamiseks ja majapidamise otstarbeks.

Märke, medaleid, plankette ja metallkujusid.

Graveerimisi — igasuguseid — käsitsi ja masinal.

Emailsilt, nimelaudu, numbreid ja reklaamplakaate.

Tallinn, Väike Roosikantsi № 6.

Kõnetraat 452-79.

Esivõistluste ring tõmbub koomale.

Sport—NTHK 6:0!

NTHK tugev kaotus Spordile oli jalgpallinädala teiseks suureks üllatuseks peale TJK võitu Kalevi üle. Kuigi NTHK oli viimati Puhkekodule kaotanud kahe väravaga, loodeti talt Spordiga mängides paremat esinemist, sest hävinemine Puhkekodule tuli ainult juhushulka, sest NTHK olnud tol kohtamisel mängukäigust parem. Kuid Narva meeskonnadadel pole Tallinnas kunagi palju vedanud ja seda ka seekord. Kas on siin põhjuseks oma, s. o. Narva publiku puudumine või mõski muu, kuid seekord oli olulisemaks põhjuseks mõrgad väravavahid. Neid oli kaks ja nad esinesid vaheldumisi kolm korda, kuid väravate sadu jäi endiseks. Kuna ka Võitlejal pole head väravavahti, siis on viimaste kriis kõige suuremaks kurbloolikuseks Narva jalgpallile. Kui seekordsel matshil väravavaht võrdlemisi kergekäeliselt mitu üksteisele järgnevat passil võrku oli lubanud, mõjus see mäsandavalt meeskonna meelolule ja Spordil polnud raske NTHK hinge- tuks muutunud mängul väravatearvu pooltosinani tõsta.

Sport mängis siiski seekord tavalisest paremini. Hingestavaks oli siin ladusalt tulevad väravad ja võib olla ka tahe seltsi 20 aasta tegevuse juubeliks veidi rohkem üle keskpärase fikseerida. Head tööd tegi seekord Kass, kuid ka Karm oli särtsukam igapäevasest ja saavutas juba poolajaga hat-tricki. Kuigi Sport Neumannit puududes muudetud koosseisus esines: Ildane Einmanni kõrval kaitses ja Seegner poolkaitses, ei olnud mäng nõrgem. Nähtavasti oli heaks kokkumängu treeninguks uues kombinatsioon meeskonna äsja soetatud Läti ja Leedu turnee. Sport on praegu teel, et ka sügisvoor sa- japrotsendilise võita.

Staadion. Pühapäeva ennelõuna. 700 vaatajat. Kohtunikuks V. Rõks, kes muuseas öeldud, sageli vilega hiljaks jäi.

Koosseisud: Sport — Tipner; Einmann, Ildane; Reinfeldt, Silberg, Seegner; Siimenson, Ader, Karm, Laasner, Kass ja NTHK — Lepp (Karu); Ivanov (Säkki), Koslov; Moorfeldt, Taal, Lapsin (Ivanov); Ambos, Ney, Büber, Saroshny ja Müller.

Enne pooltunni lõppu saavutasid Karm ja Siimenson juhtivad väravad, mis NTHK read segi löi. Selle järele täiendas Karm väravateiseisu isikliku hat-trickiga, lüües 4:0 Lepa kätest käperdatud palliga. Teisel poolajal tegi Kass algul terava löögiga 5:0. Vahepeal arendasid narvalased veidi tisedamat mängu, kuid ei pääsenud korralikule pealelöögilegi. 6:0 tuli Laasnerilt, kui Kass veidi enne ühe kindla löögi posti oli löönud. Spordil oli pooltosinast löödud väravatest rohkem shanse. Narval sai vv. Karu kergelt näost vigastada.

Esivõistluste seis:

Ruutudes alumised vahekorrad kevadvoor ja ülemised sügisvoor tagajärjed.

OSA-VÕITJAD	Sport	Puhkekodu	TJK	Kalev	NTHK	Võitleja	Mänge	Võite	Vilke	Kaotusi	Väravaid	Punkte
Sport	V. s.	4:2	6:2	3:1	6:0	5:0	7	7	—	—	34:7	14
Puhkekodu	2:4	S	2:1	1:0	3:1	4:0	7	4	1	2	15:11	9
TJK	2:6	1:2	P	4:0	2:1	7:3	7	3	1	3	19:16	7
Kalev	1:3	0:1	0:4	O	0:1	4:1	8	3	1	4	13:14	7
NTHK	0:6	1:3	1:2	1:0	R	3:0	8	3	1	4	12:16	7
Võitleja	0:5	0:4	3:7	1:4	0:3	T	9	—	2	7	6:35	2

TJK—Kalev 4:0!

Möödunud neljapäeval oli TJK-ile rehabilitatsioonipäevaks. Kui kevad-vooruu kehvade matshide järeldufel TJK-i ähvardas kollitaw tont A klassi langemise näol, on ta nüüd kahe võimsa tõmbega enese wee peale upitanud ja kollitab nüüd omakorda teisi trügimise eesimehe kohta hulka. Mõõnast tõusule üleminek polnud siiski „üleöö“ wili, waid kawakindla meeskonna treeningu tipp. Momendil näib TJK võimas olevat isegi kaugematele võitudele, kui ainult wilmase suur- võidu wing klubilastele pähe ei hakka.

Wõidul Kalevi üle oli TJK parem, kuid resultaat tundus siiski weidi liialdatuna. Ei tohi unustada Kalevi kurbloolikust, kui kohtunik Piperali esimehe poolaja 28. min. väljasa- poole mänguajaks saatis. Piperali ku- radiga pipardatud ütetus polnud kor- rektne, kuid sellele järgnenud karistus oli weidi karm: Piperal oli ju mees- konna kapten ja hing. Sellele waata- mata surus Kalew 10 mehga esimehe poolaja lõpuni ja alles teisel ütlefid meeste jõuresursid üles. Midagi pole wõimatut maamunal ja nii poleks wõimatu olnud, et Kalew Pipe- raliiga wiigi oleks wälja raiunud. Ja wiik oleks külladafeks tunnus- tuseks olnud TJK praegustele wõi- metele.

TJK-i tubli esinemise aluseks oli hea ind. Tugew tahe wõita oli juhtlauseks kaia enne mängu ja pilitlikuks ilus- tuseks sellele oli wä Tshutshelowi ütetus: „Poisid, täna peame parema resultaadid mängima, kui hooaja esime- sel kohtamisel Kalewiga!“ See täituski: kevadel wõideti 5:1, kuid nüüdne 4:0 on parem suhe. Wõidu ajaks oli kpä. Rein. Ise küll maewalise liikumi- sega, oli ta platfeerumine ja noorte tulde jaatmine eeskujulik. TJK-i parti- maks mehiks wõis pidada wärawa- wahti Treid. Tal oli õnnelik päew ja just tema teeneks tuleb suurt wära- watewahet pidada, sest mitugi terawat läkitust pareeris ta tipnerlikult. Rõõ- miks olid ka äärepoolkaitsjad, kes liisaks oma ülesandele ka Reini puh- tana hoidsid.

Staadion. 500 vaatajat. Kohtuni- kuks Ellman. Koosseisud: Kalev — Noony; Altosaar, Saar; Allmann, Piperal, Koort; Gerassimov, Kure- maa Valdov, Kooovit, Rio ja TJK — Trei; Gerretz, Rüütel; Valdov, Rein Pielefeldt; Pakasaar, Jürgens (Kask), Kastanja, Joller ja Tshutshel- lov.

Estonia või Tervis?

Kes pealkirjas nimetatud kahest on tulewajest pühapäewast uueks liidu- klassi meeskonnaks — selle küsimuse lahendamise on jäänud lõplikult nen- dewahelisele kohtamisele. A klassi meitrite woorus peetud wiis matshi on wäga wähe kaasaaitawalt mõjunud. Wõru Ilmarist ja Tapa SK-i wõitfid mõlemad peaaegu wõrdsete wäravate- wahega: Terwis 2:1 ja 5:1 ja Estonia 2:0 ja 4:0. Estoniale on siiski joodus- tuseks ta nullilised wõidud, mis ta wiigi puhul Terwisega parema wära- watefuge tõttu tee liiduklassi awawad. Terwise kaigus räägib aga kodulinna wäli ja publik. Siisaks on Estonial reakt wälja löödud ta paremaid mehi Saar ja kui Parbo jalg seks ajaks ei parane, siis esitab Estoniat weidi nõr- gestatud koosfeis.

Nii on Estonia-Terwise kohtamine Pärnus pinewusega oodatav. Wõitlus- päew kujuneb igatahes sportlikuks suursündmuseks Pärnule, kuna wõit- luse puhul erilistelt Pärnu sõidab ka jalgpalliliidu esimees minister A. An- derkopp. Ka „E. Spordileht“ saa- dab ühe oma toimetajaist kohale. Matshil wiistab W. Loodla.

Enne pühapäewast kohtamist oli tühki seis järgmine:

Estonia	2	2	—	6:0	4
Terwis	2	2	—	7:2	4
Ilmarine	3	1	—	2:4	2
Tapa SK	3	—	—	3:10	—

Estonia—Tapa SK 4:0.

Pühapäeval kohtasid Tapal koha- lik kaitseliidu spordiklubi ja Estonia A kl. tsükli. Hommikust sadas lak- kamatu vihma, mis wõistluse eel tugevnes. Plats oli terveni kaetud veeloikudega ning sawine aluspind tegi terrään libedaks. Wõistlus möö- dus kõige aeg tugeva vihma walangu all. Lõppvilega jäi aga vihm järele ning päike paistis rõõmsalt. Esime- sel poolajal 37. minutil tuli ränk kokkupõrge estonlase Saare ja tapa- lase Plutuse vahel, mis oli tingi- tud libedast wäljast. Saar kukkus ja jäi lamama. Kohe wõis konstateerida wasaku jalaluu murret. Kohapeal teh- ti esimene sõdumine, ning transpor- teeriti vigastatud Saar autol ligemale arstile. Öhtuse rongiga toodi Tallin- na ning paigutati Greiffenhageni haiglasse.

Mäng polnud toores, kuid liibe wäli ei võimaldanud korralikku mängu. Tihedad kokkupõrked, libisemised kukkumised olid alalised. Tapalased

Kuni Piperali väljasaatmiseni män- gis TJK Kastanja, sest viimaseil saapad olid kuhugi unustatud ja A. Hahn pidi nad autoga järele tooma. Sellele vaatamata suutis eduriivi ka Jürgensi juhtimisel hästi toime tulla ja 7. ja 15. min. tegi Jürgens 2:0, neist esimese värava peaga ja teise järskpõmmiga. Poolaja tei- sel poolol Kalev parem, kuid eba- õnnega. Ka teisel poolajal pani Kalevi 10 veel hästi vastu, kuni nagu muu- seas tuli kolmas värav. Kaitsespaari wa likvideerimiseks jooksis Noony väravast wälja ja Kastanja saa- tis kaugelöögiga tühjasse väravasse 3:0. Kalevil oli wahepeal paar pa- remat sorti auwära wõimalust, kuid ka viimase värava tegi TJK. 36. min. saatis Tshutshelov terava nurga all pealelöögi, kus Noony ja väravaposti vahelisest pallilajusest mõlemast pörgates 4:0 tuli.

TJK wõit kujunes seega 4:0, kuigi nurgad 7:0 Kalevi kasuks olid.

Kalev—Võitleja 4:1.

Narwas peetud tühkimängul wõi- tis Kalew Võitleja 4:1 (1:0), milline resultaat külladane polnud Kalewi ülekaalu fikseerimiseks. Mängul ei puudunud oma „traditsiooniline“ skan- daal, mille tagajärjel erapoolik kohtu- nik Kalugin oli sunnitud Kalewist Noony ja Allmanni weidi enne mängu lõppu wäljalt ära jaatama.

mängisid suure hoo ja tahtega, kuid nende tehnikane puudus andis män- gule rappiduse ja tormamise iseloo- mu. Estonlased ei saanud ka aren- dada korralikku söötmissängu, waid olid sunnitud samuti mängima huu- pi, pealegi peale Saare wäljalange- mist mängisid lõpun 10 mehga. Mängu juhtis A. Mändvere.

Mäng algab tapalaste marulise tor- mamisega, mis aga mingit tagajärge ei anna. Estonlased kone panevad piiri selle tormamisele ja teevad ti- hedaid sõite tapalaste värava alla, mis lõpevad mitmete kornertega. Ell- man ja Uukkivi kombineerivad oma- vahel, kuid kiired tapalased jookse- vad wahela mõnedki head kombinatsioonid. Mäng muutub üha marulisemaks, mille pidurdab Es- tonia oma esimese väravaga. Tapa- lastel on mõni kindel võimajuus, kuid Ratnik püüab korralikult. 37. min. langeb Saar wälja. Esimene pool- aeg Estonia eduks 2:0.

Teine poolaeg, kuigi estonlasi on 10 meest, on tapalastes wälimuse tundemärgid ilmsed. Suurem osa mängu rullub Tapa poolel, kuid ka mõni ohtlik moment ei puudu Es- tonia värava all. Kord käib pall vas- tu Estonia latil ja sealt lüüakse möö- da. Estonlased arendavad nüüd nelja edurivlasega korralikumat kombin- siooni mängu, mis neile kaks wära- wat annab. Mäng lõpeb seega 4:0 Estonia eduks.

TPK avab poksi hooaja.

Tallinna Poksiklubi avab eeloleva poksihooaja reedel 16. septembril end. kino „Grand-Marina“ ruumes korraldatavate poksivõistlustega. Raskekaalus tuleb pidamisele matsh Adelman-Holm, mis peab selgitama meie kolme raskekaallase möödunud hooajal „tühja läinud“ va- hekorra. Võimalik aga on, et TPK rahvuslikele võistlustele sõidab samuti Lukkjn. Peale selle on suur hu- vi kohtamise vastu Lester-Tähve. Lester wõtab enda keskkalu ja Tä- hve, kui hoogsam löögimees maapok- sijaist tootab anda hea matshj.

Tänuavaldus.

1932 a. staadionivõistluste kõige- külgse hordamineku puhul awaldame kõigile lahkeile kaasaaitajale, sport- lajale, kohtunikele ja juurtearwulisele pealtwaatajaskonnale südamlilku tänu.

8. 9. 32.

ÜENÜTO spordiklubi juhatus.

(Algus 1. küljel.)

Poksivõistlusteks oli ehitatud poo- dium, kuna maadlused peeti staadioni murule asetatud matil.

Ohtu parim maadlusmatsh peeti Neo ja Maripuu vahel, kus esimene tõendas, et ta praegu tublis vormis, võites vastase 7 minutiga. Tei- sed paarid lõppesid järgmiselt: Sikk-Laban seljavõit 1:15, Kuul- mann-Vanne, Trossmann-Kõl- lo, Luiga-Palm, Porosson- Raup, Kukk-Bormann 5:40 ja Am- berg-Düüna 4:25.

Poksis oli pinevamaks Taari koh- tamine Röödinguga. Esimene round oli napilt Taari, teisel samalt Röö- dingu. Kolmanda alustas Rööding tu- gevalt, kuid lõpuks pani Taar siiski enese maksma, võites roundi ja mat- shi. Teised paarid andsid: Grii- ding-Telling 1. v. esimesel roundil, Altorf-Reino, Miidberg- Knoll knock-out 2. min., Siht- Valdson ja Tihano v-Tjimmermann.

Rattasõidus oli üllatuseks Zelö- kovsky lüüasaamine 5 km. Treimann ja Rijsmannilt. Võistlust alustati sar- naselt, kus ühes paaris mõlemad võitjad ja teises Zelökovsky-Köbler startisid pooleringlise wahega, teine paar teisel pool wälja. Treimann-Rijs- mann alustas kohe vastaste tagaaja- mist ja ring-ringilt vähenes wah- e, mis ka nad wõitjaks tõi. 1. Treimann 8.36.2. 2. Rijsmann 8.36.6 (mõlemad ÜENÜTO). 3. Zelökovsky, Sport — 8.50.0. B kl. võitjs sama maa Palm- berg, Sport 10.11.8. 2. Stamborg. 3. Krabi.

Võistlused pidid jätkuma pühapäe- va pealelõunal, kuid tugev vihm sun- dis nad edasi lükkama.

A. Maasik kõneleb olümpiamängudest.

Ainult Eesti ja Ameerika lipud Los Angelesi jaamas. — Eestlannad pr. Juudas ja Kaalep Eestit tutvustas. O. Käpp taheti profiks tunnustada. — A. Maasikul oli väljavaateid käiguvõistlusel. — Kangelaslik jaapanlane. — Eleonor Holm olevat eestlanna?

Los Angelesi jõudes oli meie esimeseks tekkonnaks peaesindaja prof. Piipi, Los Angelesi eestlase August Morse ja attashe Kodij saatel olümpiakülla minna enesete kohalejõudmist registreerima. Kula asus linna serval väikese maekese oisas ja sinna minemiseks kulus keskinnast umbes 40 minutit autosõitu. Linnatänavad olid kogu pikkuses palistatud kõigi rahvaste tippudega ja iga saja sammu järele vois näha ka üht Eesti lippu. Western Pacific jaama esiküljel oli aga ainult kaks lippu: Ameerika rahvaskõnele ja Eesti sümbool-väike. Nähtavasti oli jaamaülemaks eestlane. Eesti meeskonna registreerimise järele tõmmati olümpiakülla vardasse Eesti lipp.

Külas olid kõik majad ehitatud neljale inimesele. Maias oli kaks tuba ja muuseit soetatud kõigi tarvikkude ja mitetarvikkude mugavustega: tush, telefon, aurusaunad vannide tushide ja masseerimisruumidega. Voodipesu ja silmaraukud vahetati korralikult iga hommiku. Ka oli külas oma teater ja kino. Viimases näidati kogu võistluste kestvustel eelmisel päeval vandatud olümpia võistlusi. Peale selle oli külas veel oma postkontor, haigla ja hambaarsti kabinet. Kuna ise oli traatvõrguuga püütud, mille taga hõusatel vanti pidasju cowboyd, et ära hoida soovimatut elemendi ligipääsu. Et olümpiakülla naasi sisse ei lastud, on ka eestlastele vist juba teada. Ainuke naine, kellele see au aga osaks sai, oli pesude korraldaja.

Meid paigutati vähemaruviselt esitatud osavõtjate rajooni, kust aga hiljem üle kolisime, kuna tootlustamine polnud meile küllaldaselt sobiv. Saimes soomlaste ligidusse ja nende esindaja kolonel K. E. Levälähti lahkelt loal. saime toidu soomlaste köögist.

Meie majad oli küla viimases otsas ja mu sooritasime Soome maratoni meeskonnaga sagedasi treeningjooksu väljaspool külla mägedes ja maanteedel. Härra Morse vis mu sageli oma autot maratonile teele, kus narjutasin koos ka jaapanlastega. Nädal enne võistlusi

katsin koos S. Tsudaga (kes tuli hiljem viiendaks) 15 miili 1 tunni ja 27 min.

Olümpiamängude avamispäeval asusime koos teistega rongikäigust tegele staadionile. Staadioni peasissekäigu ligidalt oli üks ameeriklane oma maja röödud pealtvaatajatele väija üürinud.

75 sentiliste pääsmetega. Röödude enesele olid aga toed alla pandud.

Kõige ees sammusid kreeklased. Meie väikese meeskonna ees olid egiptlased ja meie järel soomlased. Egiptus oli esindatud ainult ühe võistlejaga.

Staadionil võttis 100.000 pealine rahvahulk Eesti ilmumise soojalt vastu, sest juba paar kuud enne mängu olid meie attashe Kodil ja prof. A. Piip alustanud ajakirjanduse kaudu Eesti tutvustamist. Muuseas saadeti ka Tartust pärit eestlanna pr. E. Luudas Chikago ülikooli kuul Los Angelesi laulma. Proua esines Eesti lauludega Shrineri auditooriumis ja ka raadios. Pr. Juudas esines alati Eesti rahvariites ja pidas ka palju kõnesid Eesti üle. Ka mul oli au tema laulu kuulata Philharmonia auditooriumis. Lisaks pr. Juudasele ka pr. Elvy Kaalep tutvustas Eestit.

Temast kui paremast lendurist ja ookeani vallutajast võis igapäev lehtedes midagi leida. Eesti ja ta sportlaste vastu tuntu suurt huvi ja meie olime kutsutud küllalised reale seltskondlastele ballidele ja saime kutseid ka kinokuniliste õhtusõikidele.

Pidime aga kõik lahkesti tagasi lükka, kuna esimeseks hooleks oli olümpia treening. Pärast võistlusi kasutasime aga küllaliskust õige suurel määral.

Lisaks kõigele kuulsime, et ujumise kuldmedali võitnud

Eleonor Holm olevat eestlanna. Kahjuks kuulsime seda niivõrd hilja, et ei saanud E. Holmi juure minna, et isiklikult selles veenduda.

Ilmad võrreldes New-Yorgi omaga ei olnud nii kuumad. Eriti öösel oli vilu ja magada tuli kahe teki all. Vihma siiski Los Angelesis pea kunagi ei saja. Los Angelesi ümbruskond

Olümpia maratoni võitja ZABALA, kellega A. Maasikul juhus oli juttu ajada.

oli lihtsalt nõiduslik. Linnas püüavad kõrged mäed, mille tippudel näha helkimas igavest lund. All aga õitsevad lilled ja kogu loodus on kõige õitsvamas olukorras. Tundus et Los Angelesis olid kõige hiljavõimalt kooskõlastatud inimekonna parimad saavutused looduse omadega.

Olümpiamängude eelseks huvipunktiks oli Nurmi.

kellest ajakirjandus igapäev midagi teatavaks lõi. Kui kongressi otsuse järele Nurmi osavõtt võistlustest keelati, mõjus see õige masendavalt soomlastele. Oli märgata nende tuju langet ja viha rootslastele ja sakslastele. Meie tundsime soomlastele täiel määral kaasa.

Kuid ka meie Käppa ähvardas Nurmi saatus. Päev enne maadlusvõistlusi tuli meie juure rahvusvahelise maadlusliidu esimees soomlane V. Smeds ja teatas, et kolme rahvuse nõudmisel

Käpp tahetakse enuktseliseks tunnustada,

kuna ta olevat New-Yorgis tasu võtnud oma esinemiste eest. Aktsioon tuli ootamatult, kuid meie pareerisime selle kõige kategoorilisemalt. Käskisime Ameerika liidult järele pärida, mida ka viivitamatult telegraafi teel tehti. Mujudugi osutus Käpp täiel määral amatööriks ja nii oli see vahepealne viperus lahendatud. Kuid selleligipäras ei olnud Käpp õnne, kusjuures kaotusele kaasa aitas oma kohtunikku puudumine.

Ka minul ei olnud õnne. Sain kaasa teha ainult 50 km. käigu, kuid maratoni stardid pidin loobuma. Käiguvõistlusele oli üles antud 19 meest, starti ilmus aga 15.

Poole maa järele oli seitsmes ja nagu mulle minu juht A. Morse teatas, olevat mul olnud võimalust kohale tulla. Kolmveerandi maa järele hakkas mu käiku takistama aga parem jalg. Kingasse oli liiv sattunud ja see hõõrus mu varba veriseks, kuni see üleni paistetas.

8 km. enne finiši olin sunnitud kiirust vähendada ja lõpetasin käigu kümnendana.

Järgmisel päeval oli maratoni jooksjate arstiline järelevaatus, kus arstid mu varbale operatsiooni tegid, mille

järele aga jalg koguni üleni paistetas. Käisin igapäev kaks korda arsti juures. Nelja päeva pärast oli maratoni jooks ja kuigi paistetus alanenud oli, ei saanud ma siiski kinga jalga panna. Lisaks

arstid ei soovitanud mul maratoni jooksust osa võtta, kuna karta oli veremürgitust.

Kahju oli küll loobuda, kuid ka parata polnud midagi. Nii ei saanud ma kodumaalastele midagi oma võimalikkudest võimetest näidata.

Ilm maratoniiks oli soodne. Võitis nagu juba ammu teada, argentiinlane Zabala, kes finiši jõudes vajus kokku ja kandaeramil ära viia tuli.

Järgmisel päeval vestiesin Zabalaga veidi juttu.

Jutuajamises selgus muuseas, et Zabala kunagi elus massaashi pole tarvitanud. Oma võidus oli ta ette kindel ja arvas, et

oieks ka Nurmi võitnud. Kõige värskemana tuli maratoniis

finiši soomlane Toivonen. Kuendusdaks tulnud jaapanlasele O. Kinil lõi 5 m. enne finiši kramp jalga. Kui kohtunikud ruttasid talle abi pakuma,

hakkas jaapanlane abipakkumised tagasi ja vedas maad mööda enese finiši.

Kuigi meie, eeslased, seekordsetel mängudel vaeselpäev ossa jäime, ei olnud meie kaotus siiski nii masendav, kui sakslastele ja soomlastele. Mõlematel oli kõik käepärast: vilunud esindajad, kohtunikud, treenerid, massöörid jne., kuid ei saavutanud siiski neid resultate, mida oleksid pidanud. Eriti aga sakslased. Ka lätlased olid paremini esindatud: kahe võistleja kohta kaks esindajat ja lisaks veel üks ajakirjanik.

Los Angelesi olümpiamängudega oli Eestil „bad luck“, kuid loodame, et järgmistel mängudel meil „good luck“ on, mis vast lepib meie seekordse ebaõnnestumise.

Tosin pallimusketääre Lätis ja Leedus.

Spordi võidukas välisturnee.

Balti turniirilt Lätti ja Leetu võistlusreisi jatkanud Spordi jalgpallimehed nimetasid endid millelegipärast tosinaks musketäärideks. Mõis just nimeluse „musketäär“ põhjustas, jäi saladuseks, kuid igal juhul võis sellega rahul olla ja et neid tosin oli, see järgneb loetelust: Tipner, Noony, Reinfeldt, Eimann, Idlane, Silberberg, Seegner, Ader, Karm, Laasner, Kass ja Volrat.

Turnee algas Balti turniiri lõpu järgmisel hommikul, seega kolmapäeval, Ljibavi sihis, kuhu jõuti lõunaks ja kus samal õhtul match Olimpijaga oli. 2000 vaataja ees rivistusid Ljibava ainsal palliväljal mehed järgmiselt: Tipner, Idlane-Eimann Reinfeldt-Silberg-Seegner, Noony-Ader-Karm-Laasner-Kass.

Sport võttis mängu kohe oma ohjesse ja poolaja tulemuseks oli Karmi lööduna 2:0. Kuna Sport mängis päris hiilgavalt, aplodeeris publik rohkem neile kui omalinnastele. Ka teisel poolajal oli Sport parem, kuid poolaja kahevärvaline võit oli mehed loius teinud suurema resultaadi püüdmiseks. Siiski oli Ljibavi värv üllatuseks, mille tegi pä püüdmatult. Värvast hoogustudes riindas Olimpija veidi pidevamalt, kuid ainult õnnega saadi viik. See tuli paar minutit enne lõppu vä pealelöögist, kus Tipner oli valmis võtma, kuid Eimannil jalast tuli omavärv. Meeskonna parimaks oli siiski Eimann, kuid ka Seegner näitas poolkaitses kena tööd.

Neljapäeva õhtuks jõuti Klaipe-dasse, kus meestel ligi kolmekilomeetrisel jalgsirunnak jaamas väljaspool linnapiire asuvalle staadionile tuli ette võtta. Match peeti küll alles laupäeval kuid „hotelliiks“ Klaipe-das oli staadion peale ehitatud korter. Laupäevastele vihmavalinutele vaatamata kuivas väli kõva tuule soodustusel tahedaks ja nii võis 1000 vaataja ees rulluda match Klaipe-da koondisega. Sport asus mängu koosseisus, kus Noony asemel äärt mängis Volrat. Spordi ülekaal mängus oli ilmne ja poolajad lõppesid 1:0 ja 2:0, kuigi teisel poolalal kõva tuul vastu puhus. Värvate nimedeks oli: Kass, Kass ja Ader.

Pühapäeval oldi juba Kaunases, kus esimeseks vastaseks oli Leedu momendi tabeljuht LFLS. Kaunases tõestati hiilgavalt Eesti jalgpalli üleolekut Leedu omast. Poolajal löid Ader ja Kass 2:0, teisel tegi Noony 3:0 ja siis vahetas ta oma koha Tipneriga. Tipneri edurivvi asumine tehti publikule teatavaks valjuhääldajatega ja suur aplaus võttis mehe vastu. Värvaid tegid veel Laasner ja Karm. Seega lõi iga forward värvava, ainult Tipner jäi võlgu.

Päevase puhkuse järele oli teisipäevaseks vastaseks Kaunase koondis

dis, mis väikeste eranditega kujutas sama Leedu rahvusmeeskonda, kes Balti turniiril Eesti võitis. 2000 vaataja ees rullus mäng elavalt ja väga tasavägiselt, kus võit mõlemale oleks võinud kalduda. Siiski tegi värvava ainult Sport Karm näol 37. min. Rahvas ootas küll Leedu võitu, kuid eriti hästi mängis Tipner, saades muuseas ka jalaga peast vigastada. Võit jäigi Spordile 1:0. Leedulased, kes käesoleva matchi võtsid katsena pühapäeval asetleidnud maavõistlusele Lätiga, soovisid Sporti veel üheks päevaks revanši saamiseks Kaunasesse jätta, kuid mängudest tuljainud ja väsinud meeskond ei võtnud ettepanekut vastu ja asus teele kodumaale.

Tartus peatuti siiski veel üheks mänguks kohaliku Olümpiaga. Kui Tipner ametialaste kohustiste pärast Tallinna pidi ruttama ja Noonyl match TJK-iga ees seisis, lähenes Sport viimasele võistlusele õige mornis meeleolus. Kujadagi suudetis siiski meeskond täjendada ja Volrati kaitsesse asudes ja ühe provintsi-mehe äärde leides, minid võistlusele teadmise, et kuigi kaotatakse, siis mitte välismaalastele, vaid oma-omadele. Olümpia tuligi toime võiduga. Esimese värvava värvava võit oli Tartu kohta rekordiselt — 2500.

KILDE.

Kõige populaarsem mees kogu reisisil oli Tipner, kes igalt poolt suuri ovatsioonid löikas. Kaunases lehed tõid talt suured pildid ja lisades ühtlasi juure Tipneri isikliku tutvuse Leedu rahvale. Ka Tartus oli Tipner populaarne, kuigi teda ennast seal ei olnud. Publik pidas Tipneri aga samapikka Idlast ja imestas, et „Tipner“ just päris hästi ei võta.

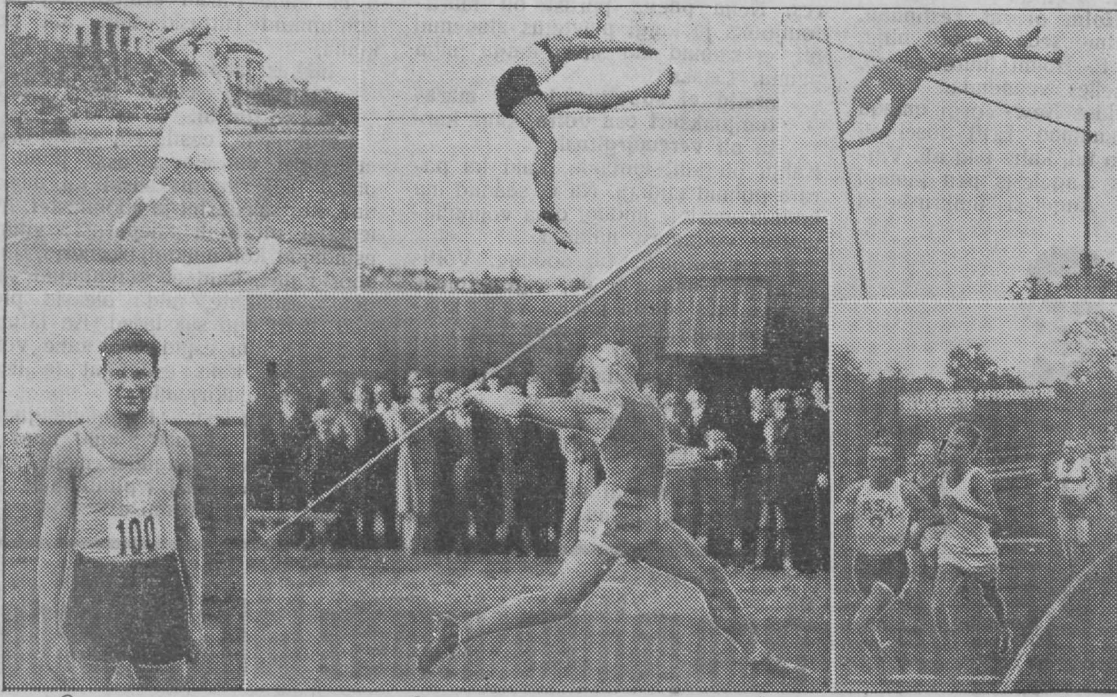
Kassil hakkas peale Klaipe-da mängu pööraselt kõht valutama, nii et karta oli, et ta Kaunases mängida ei saa. Omamehed naljatasid, et keegi on vist matchil Kassile saba peale astunud ja nüüd tuleb vastavad rohud leida. Lõpuks muretses Volrat kustki apteegist balderjani tilke ja Kassi kõhuvalu oli kui pühitud.

Klaipe-da elanikud on ka jalgpalli suhtes kahes leeri. Kui mängib leedulastest meeskond, siis boikoteerivad mängu sakslased ja nii ka ümberpöörduvalt Saksa seltsi esinimesel. Spordi vastu esitati aga mõlemast rahvusest koondis ja nii ei võinud vastuvõtjad kurta kassa üle, sest nii leedulastest kui ka sakslastest pealtvaatajad olid kohal.

Meie kergejõustiku paraad.

Kolmekomitee katsevõistlused. — Noorte tegelaste tipp-topp korraldus. — Esikohal heited. — Pesapall annaks sprintereid!

Sule uus rekord odas = 69.62!

Kergejõustiku suurspäevalt: Ülal: A. Viiding, korduval 15 m. tõukel; Gert Schmidt ületab 183 esimesel hüppel; J. Erna katsetab uut rekordit 3.73. All: A. Viiding on alati lõbus; Sule rebib 65 m.; 1500 m. jooks staadionil, veab Buceniaks, Riia, kannul Järvapoegade Lugu ja Kalevi Jürlau.

Üsna hulk aega pole meie kergejõustik annud nii palju põhjust enda üle rõõmustamiseks, kui möödunud kolmapäeval, mil ÜENÜ korraldas staadionil kergejõustikuvõistlused. Sest kujutlaga vaid — 1500 ümber pealtvaatajaid! Tuju oli selle tõttu hea korraldajail, hea võistlejail, kõigil oli optimismi ja usku, et jälle hakkavad tulema tagasi need vanad hea ajad, mil kergejõustik tõmbas tribüünid mustendama publikust. Olümpia kolmekomitee — nii on hakatud kutsuma rahvapärased seda kolmeliikmelist komiteed, kelle ol. komitee valis meie kergejõustiku ergutajateks — võib olla rahul oma esimese sammu tulemustega. Härrad Anderkopp, Tõnson ja Tammer kindlasti võivad loota Klumbergi ja Losmann-Jüri aegade tagasituleku.

Võistlustel olid kõik küljed meeldivad. Sensatsiooni eest olid hoolitsemas eliidi-mehed eesotsas Sulega, rahvusvahelise maigu andis võistlustele Buceniaks ja korraldus sundis kärsitumagi pealtvaataja rahulduma. ÜENÜ Tallinna osakonna spordiklubi oma noorte jõududega vana spetsialisti Ets Klumbergi ülemkoman-do all viis võistlused läbi ameeri-kaliku tempoga. 12 ala, nende hulgas ka tiütuseni veniv kõrgushüpe, viidi läbi vähema kui kahe tunniga ja mis peasi — alustati täpselt kell kuus, nagu lubatud. Annaks kõik taevad, et see algatus meil kombeks muutuks! Seni aga kiitus ÜENÜ-le.

Saavutuslikult võistlused olid heaks läbilõikeks meie momendi kergejõustiku tasemele. Peale mõnede üksikute olid väljas kõik paremad ja nende margid olid ilmas-tikuga arvestades igati tusedad. Järjestades resultate alade järgi, leidis veel kord tõestust asjaolu, et momendil on meil parimateks

aladeks visked, neile järgnevad hüpped, siis sprindid, keskmaa-jooksud ja pikamaajooksud. Eriti viimaste suhtes on olukord viimase paari- kolme aastaga põhjalikult muutunud. Siis ei võtnud meie Lätit jutulegi, nüüd pole meil mehi, keda panna nende parematele ja paremate järguistelegi vastu. Peaaegu sama on maksev ka sprintide kohta. Keskmäär — 400 ja 800 on veel kuidagi konkurentsivõimelised, kuid kui kauaks, see on ise küsimus. Meil puudub täiesti jooksukool ja enne, kui meie ei leia teid ning abinõusid jooksude propageerimiseks ja elustamiseks, pole meil lootagi paremat. Osaliselt levima hakkav pesapall on ainuke nähe, mis selles suhtes rõõmustab — vaja ta ainult koolidesse sisse viia ja alles siis võime hakata ootama suurjooksjaid.

Visetest parim oli loomulikult oda, kus Sule viimase heitega põrmustas senise rekordmargi kaheksa sentimeetriga, kuid seda ainult tippsaavutiselt. Kus oli teine ja kolmas mees? Nii tuli esikoha ja teise koha vahele ligi 20-meetriline vahemaa, milles oleks olnud kohad Laursonil ja Verderil. Kettaheide sellepoolest oli tisedam, serveerides pealegi rea üllatusi. Kuulitõukaja Viiding tuli esimeseks, outsider Kask teiseks ja Eesti meister ning rekordimees Feldmann kolmandaks. Sulavama heitetehnika evib selle juures Kask, kuid ka Viiding võib peagi tõusta võimeliseks ründama rekordil sel alal. Feldmann langes järjekordselt oma närvide ohvriks. Tema peab alati heitma esimesena, siis suudab ta püsida vaos. Muidu, kui mõni teine enne teda heidab üle 40, hakkab Feldmann närvitsema, püüab üle ja kuna ketas on juba kord kõige kapriisikam ja delikaatsemat käsitust nõudev spordiriist, ei suuda

ta kuue heitega ennast roobastesse viia. Selle ohvriks langes Feldmann Riias ja on langenud varemgi korduvalt.

Hüpetest on kõrgushüpe parimaks. Pärnu pikale Schmidtile sekundeeris Tallinlane Kuuse, keda võistluskorraldajad alul kuulutasid kui väljaspool võistlust hüppajat, kuid nähes mehe vormisolekut, hüpped ametlikuks lugesid. 183 kahe mehe poolt on meil seninägematu mark ja kui sinna juure lisada veel viis meest üle 170, siis pole meil kõrgushüppe taseme üle tõepoolest nuri-semist.

Kaugushüppes puudus Rahn ja Kurvits, siis oleks eliit olnud koos. Tugev vastutuul aga rikkus ära resultaadid ja segas hoovõttu. Selle tagajärjel tulemused jäid vähemalt 20-30 sm. võrd nigelamaiks. Teibas Erna tegi konkurentsita 3.60. Jälle priima. Sprinteritest Rattus tasus Küttisele 100-meetri kaotuse Narvas. Sellele vaatamata Küttis aga on ehtne sprinter. Ehk ta küll hilja on leidnud enese, võiks ta parem küll hüppeid veidi piirata ja enam tähelepanu pöörata sprintidele. Praegu on tema igal juhul kindlaim pretendent 11,0 piiri rikku-miseks. Keskmäärdest oli esindatud 400 m., mille võitis Herm üpris keskpärase ajaga, pikka-des maades päädis Jürlau 1500 m. Buceniaksile viimasel ringil hirmu teha, kuid lätlase maruline lõpuspurt ei lasknud ennast segada. 5000 meetris Tomingas ja Kaalep, kes platseerusid lätlase järele, olid neli sekundit maas, mis, kui arvestades lätlase ainult kehvalt keskpärase aega, pole just optimismi hellitav.

Oma rändauhinnad said jäädavalt kätte Erna teivashüppes, Viiding kuulis ja Schmidt kõrguses. Tehnilised tagajärjed: 100 m.: 1. Rattus (Tartu Kalev)

Kasepää spordi-päev,

mille korraidas spordiselt „Vambo-la“ 4. skp. õnnestus halvale ilmale vaatamata hästi. Osavõtjaid kogunes üle valla umbes 40. Kergejõustiku võistluste paremad tagajärjed olid: 60 m. — F. Vorontsov 8,0, kaugus — O. Laumets 5.58, ketas — V. Sorqus 34.70 jne. Külade vahelise võrkpalli turniiri võitis ülekaalukalt Raja meeskond, lüües poolfinaalis Kasepää ja finaalis Kükja külade meeskondi, mõlemajd 2:0. Pealtvaatajaid üle 200.

Are-Suigu kergejõustikus.

4. skp. korraldasid Suigu ja Are valdade kergesportlased „interklubi“. Üksikaladel tulid võitjaks: kuul Martens (Suigu), 1000 m. Sander (Are) 3.01,0, kaugus Siitam (Are) 5.10, oda Siitam 39.64, ketas Martens 28.40, granaadi kaugusvise Martens 45.20, 6 km. jalgrattasõit Martin (Suigu) 11.00,0. Üldtulemuseks oli Suigu ülekaalukas võit — 35:25.

Vändra-Võhma 4:4.

4. skp. võistles Vändras Võhma jalgpallimeeskond, kes käesoleval aastal ülekaalukalt võitnud kõik seni peetud võistlused.

Vändra noored näitasid innukat ja kiiret mängu ning võimsafuurijised võhmalased vaatamata tehnilisele paremusel, pääsesid vaevu kaotusest. Esimesel poolajal oli viik 3:3. Teisel läks Vändra peatselt juhtima ja alles viis minutit enne lõppu viigistas Võhma. Nurgad Vändra ka-suks 4:2. Pealtvaatajaid üle 500, kes kogu võistluse kestvusel „lätlaslikult“ ergutuskisa tegid.

Tellige ja lugege Eesti Spordilehte!

Kalevipoeg-Lutri NMKÜ 3:1.

Esmaspäeval võitis sõprusvõistluse Kalevi väljal Kalevipoeg Lutri NMKÜ tagajärgiga 3:1. Poolaeg oli 2:0. Kalevipoeg oli resultaadist tugevamas ülekaalus.

11,5 2. Küttis (Narva Võitleja) — meetri osa järel 3. Kadak (ÜENÜTO). 200 m.: 1. Küttis — 24,6; 2. Milli (Tapa SK) — 25,0; 3. Sema (Tallinna Kalev).

400 m.: 1. Herm (Tall. Kalev) — 53,6; 2. Rattus — 54,6; 3. Gustavson (ÜENÜTO).

1500 m.: 1. Buceniaks (Lätj) 4.12,2; 2. Jürlau (Rakvere Kalev) — 4.14,2; 3. Laas (Rakvere Sp. klubi) 4.20,9.

5000 m.: 1. Buceniaks — 16.04,0; 2. Toomingas (Lutheri NMKÜ) — 16.08,6; 3. Kaalep (Tall. Kalev). 4x100 m. teatejooks: 1. Tallinna Spordi meeskond — 46,8; 2. ÜENÜ Tall. os. meeskond — 47,0.

Oda: 1. Sule (Tartu Kalev) — 69.62 (uus Eesti rekord); 2. Kink — 50.50; 3. Suuk — 43.14.

Ketas: 1. Viiding — 42.69; 2. Kask (ÜENÜ Kärü os.) — 41.61; 3. Feldmann (Akad. spordikl.) — 41.05.

Kuul: 1. Viiding (Tall. pol. spordi-ring) — 15.29; 2. Suuk (Tall. pol. sp. r.) — 14.12; 3. Erikson (Tartu Kalev) — 13.91.

Kaugus: 1. Küttis — 6.68; 2. Kongas (Pärnu Tervis) — 6.44; 3. Pikk (Kohila Püüvus) — 6.41.

Kõrgus: 1. Schmidt (Pärnu Saksa spordiselts) — 1.83; 2. Kuuse (ÜENÜ Tall. os.) — 1.83; 3. Umverk (Tall. Kalev) — 1.70.

Teivas: 1. Erna (Rakvere Kalev) — 3.60; 2. Illi (Tartu ÜENÜ) — 3.15; 3. Kink (Pol. SR).

Karl Kask — meie kettaheite „Viiding“.

Kas areneb Kasest tuleviku 50 m. mees kettas?

Staadioni kergejõustikuvõistlused, needsamad, kus iga aasta mängitakse välja juba 1926 a. saadik terve rida väärtuslikke rändauhindu, mille peale on maiad nii oma kui ka välis-sportlased, on viimasel ajal muutunud meie kergejõustikule omapäraseks varasalveks. Nimelt on tekkinud kena komme, et iga staadioni võistlusel saame juure ühe uue ja seni laiemalt tundmatu tähe. Niiõelda — teeme ühe mehe päevapealt suursportlaseks. 1930. aastal oli sel-

teiste pealekäimisel võttis ka õige rüüstapuu kätte. Kooli meister kettaheitel oli Silbergleich ja peagi selgus kõigile kaasõpilastele, et peale meistri maamehel polegi ühtki vastast kettaheitel. Nii hakkaski Kask sportima...

Esimesel kevadel kooli võistlusel Kask juba lõi Silbergleichi, heites kerget ketast 41 meetrit. Suvel kodus tavalist talutööd tehes ununesid need nõksud ja sügisestel võistlustel Kask jäi teiseks — Silbergleich heitis juba 49 m. Aga kevadel — siis lennutas Laiuse mees juba 51 ja Silbergleich pidi jääma jälle teiseks. 1929. aasta kevadel Kask lõpetas Tartu reaalkooli ja läks jälle tagasi maale, et sügisel minna kroonut teenima. Nüüd oli mees juba kavalam — ostis omale ise ketta, päris suure ja raske ketta ning võttis selle maale kaasa.

Seal andis külapoistel tükk aega naerda ja nalja teha Kase kulul, kes kaheaastase linnas kooliskäimise tagajärjel „naljakaks“ oli läinud. Sest — kes terve aruga noor-mees loobib päise päeva ajal ratas-t. Kask häbenes ka veidi ja ei loopinudki just saqeli. Kaitseväeteenistus möödus Kasel ka nii, et suuremat ei saanud spordiga tegeleda. Tondil polnud selleks võimalusi.

Kui Karl aga kaitseväeteenistusest lahkudes uuesti kodukülla tagasi jõudis, oli pilt seal muutunud. Sportliku liikumise lajne oli tunginud ka sinna kanti, ümbruskonda oli tekkinud juba mitu ÜENÜ osakonda ja kergejõustikust hakati juba pidama loogu. See sundis ka Kaske asuma treeningule.

Mees katsus kõiki alasid, kuid leidis siiski, et kõige paremini sobib talle ketta. Kuna ümbruskonnas, ei lähedal ega kaugel ei olnud ühtki inimest, kes oleks võinud anda noormehele tehnilisi näpunäiteid, muret-ses mees omale Lauri Pihkala spordiõpetuse ja hakkas sealt seest hool-sasti õppima. Veidi ajaga oli 40 m. tüba mehel naljaasi välja pigistada. Kiire talutöö, mis nõuab rohkesti füüsilisi pingutusi, ei annud aga palju võimalusi treeninguks. Sellele vaatamata varastas Kask aega õhtu-tundidel ja, olgugi väsinuna, proo-vis pöörded, katsus arendada olatõmmet jne.

Kõige selle hoole ja püüdmise ta-gajärjel Kase treeningmark üha tõu-sis ja tänavu kevadel varakult har-jutama hakates talvel kogetud jõe-reservidega, lendas ketta juba kor-duvalt 45—46 m. piiridesse. ÜENÜ Salla osak. võistlustel Kask heitis ketast üle 42 meetri. Juhuslikult vii-bis seal ka ÜENÜ spordiklubi tege-lane Neudorf Tallinnast. Kohe regist-reeriti Kask ÜENÜ liikmeks, teated tema tagajärgedest levisid ajakirjan-duse kaudu üle maa ja — kui Kase kohta levinud teated leidsid kinnitust staadionivõistlustel, Laiuse poiss oli „tehtud mees“.

Karl Kask on pesuehtsam Eesti tüüp. Linavalged juuksed, valge ihu-nahk ovaalne nägu intelligent joon-tega. suunurgis mõnus-lahke joon. Pikkus (mitte selle joone, vaid Kase) 185 ölad võrdlemisi kitsad, kuid käteulatus suurem, kui Schmelingil. Sale ja painduv, ehtne mitmevõist-leia konstitutsioon. Peale ketta on ta saavutanud kuulis tagajärje ligi 14 meetrit. Kui siked on mehe käed ja kui nõitke on õlg, selle parimaks tõendiseks on asjaolu, et Kask heid-dab 5,4 kilolist kuuli altkäe 22—23 meetrit.

Rakveres võistlustel oli sellega nal-ja. Tõugati kerget kuuli ja Kask naljatades heitis kera oma moodi — altkäe. Kuul lendas üle kahe-kümne meetri ja üllatunud ning as-jatundlikud kohtunikud ruttasid Ka-se kuulimarki heidetud kohale tõst-ma. Kahjuks sai aga jaole Verder, kes juba kaugetl karjus, et niisu-gune vise pole tõuge. Siis kohtu-nikud ei lugenudki seda 22-meet-riist tagajärge tõukeks. Kahju. Oleks saanud priske maailmarekordi.

Mind registreeriti ÜENÜ Käru osakonda, mis asub minu koduko-has paarkümmend kilomeetrit põh-japoolle, juba Virumaa piirides, rää-gib Kask. Sellepärast, et Virumaa rekordid on tunduvalt nõrgemad

SÄDEMEID LAIAST MAAILMAST.

Strassbergeri äpardus.

Kui vana olümpiavõitja ja maail-mameister Strassberger teele Los Angelesi asus, oli tema suuremaks mureks, kuidas janu kustutamiseks veidi armastatud Müncheni õlut kaa-sa võtta. Kaasavõtmine enesest oli kiüll lihtne, kuid miski ei garanteerinud, et Ameerika „kuivuse“ eest hooldajad asjale heatahtlikult vaa-taksid. Ostis siisk. väikeste vaadikese märjukest ja asetatas ta laeva sü-gavasse põhja. Terve sõidu ajal pidi ta aga kuulama sõprade nõo-keid: „Kuule, ega sa oma märjukesega ik-ka Los Angelesi ei jõua!“ Strass-bergeri asetati aga oma vaadikese parajasse kasti, naelutas selle ja viis ta New-Yorgi sadamas oma õlga-del maale. Nähes kerekat meest väi-kese kastikesega, naeratasid tolli-ametnikud ja asetasiid igasuguse jä-releparimiseta kastile tarviliku se-deli. Strassbergeri triumf näis täielik olevat, kuid veel ei olnud kõik lood õhtul. Rahva juubeldustel sammusid sakslased olümpiakülasse, kuna kõik bagaash ja pakid, arvult kokku kolm-sada, eraautos kohale pidi toodama. Pakkide seas mujdugi ka Strassber-geri õllevaadik. Pakid jõudsidki ko-hale, kuid ülelugemisel selgus, et neid oli vaid kakssada iiheksakümmend iihaksa ja puudus just Strassbergeri kallim vara. Pakikandjad olid igata-hes tolliametnikkudest parema haist-misega olnud, õlu ära tundnud ja mujdugi selle „kaotanud“.

Nurmi ja jalgpall.

Los Angelesi kongressil oli muu-seas ka harutusel jalgpalliturniiri kav-va võtmine 1936 a. Berliini mängu-deks. Haistes tulusid, püüdsid saks-lased igaal tingimisel selje läbi viia ja tegid selleks suurt propagandat. Kuid asja harutamine langes ebasobi-vale momendile. Parajasti, kui kong-

ress oli Nurmi suhtes oma lõpliku eitava otsuse teinud ja viimase ama-töörseaduste rikkumise pärast võist-luskeeluga karistanud, tõstis Saksa esindaja dr. Levald jalgpalliturniiri küsimuse üles. Kujd kõigile olj teada, et jalgpallimehed palju suuremad profid on, kui mitu Nurmit kokku ja kui Nurmi ajnult paljude kahtlustus-te pärast diskvalifitseerit, ei julge-nud keegi enam jalgpalli kaitseks välja astuda ja sakslaste ettepanek kukkus hülgavalt läbi. Seega jääb sakslastel jalgpalliturniirist ettenäh-tud tulud saamata ja soomlased võt-avad rõomustada, et Nurmi eest kätte makstud on.

Vein oli süüd.

Kergejõustiku maavõistlusel kaotas Austria Itaaliale. See ei olnud küll suur pahandus, kuna üks pool juu ometi kaotama pidi ja sportlik kao-tus ka häbiplekk pole. Kujd Austria esindajal polnud kuigi mugav tunne seda oma kodumaalastele seletada. Viimased oleksid kindlasti hakanud uurima ja puurima kaotuse põhjuste kallal ja vast üleltigseid etteheiteidki leidnud. Kuna aga seletust tuli anda, siis otsis esindaja ka kõige parema ja kavalama tee selleks. Viini jõudes andis ta kõigile asjast huvitatutele raekojas lunshi ja lunshi juure ka veidi Itaalia vejni. Kuj küllajised juba küllaldaselt veini maitsnud olid, siis alustas ta ka oma kõnega. Pärimis-tele, miks Austria kaotas, vastas ta aga lihtsalt: „Teie maitsesite ja kiitsite praegu Itaalia vejni. Ka meie maitsesime seda Itaalias. Hea vein väsitab meid aga niivõrd, et meie täie jõuga võistelda ei saanud“. Kee-gi ei hakanud aga küsima, miks siis Itaalias niipalju veini jood, et ta vä-sitavalt mõjus, vaid lasid enesele esindaja poolt serveeritud veini hea maitsta.

line staadionivõistluste produkt val-galane Viiding, tänavu — Laiuse mees Kask, mees, kellest ootame varsti võrsuvat ka Eestile 50-m. meesi kettaheitel. Kõik, kes nägid Kaske viimastel võistlustel, pidid tunnustama mehe suurt talenti ja loomupärast annet kettaheitel. Ta-gajärg, millega ta tuli Viidingu iä-rele ja rekordimehe Feldmanni ees teiseks, on algaja kohta lihtsalt suu-repärane.

Mujdugi huvitab kõiki küsimus: Mis mees see Kask õieti on ja kust ta välja on tulnud? Püüame vasta-ta sellele niipalju, kui see võimalik. seda enam, et nende ridade kirju-taial õnnestus Kask kavala kaubaqä „Spordilehe“ toimetusse meelitada ja seal veidi omavahelist juttu ajada.

Tartumaal. Jõgeva-Mustvee maan-teelt pöörab Vaistu küla kohal teelt otse põhjapoolle harutele, mis viib välja Simunale, Virumaale. Selje tee ääres asub Sadala küla ja seal kü-las elab taluperemees Kask, kellele sündis aastal 1909, 23. oktoobril priske poeglaps. Poisile pandi ni-meks Karl ja alul oli ta võrdlemisi pisike. Pikapeale aga kasvis ta suu-remaks ja lõpuks hakkas käima ise-ri koolis. Ühesõnaga — kõik tunde-märgid näitasid, et noorest Karlast saab päris korralik ja igaü normaalm-e inimene.

Karl lõpetas korralikult algkooli ja kuna ta oli igaü teadusehimu-line poiss, siis mõtles, et mis ma isale sellest kulust ikka teen, et kohe linna keskkooli lähen. Ja nii poiss võttiski kätte raamatud ja need teis-ed õppeabinõud ja õppis kodust omaette niikaua kuni ühel ilusal sü-gisil läks Tartu ja tegi eksternina sisseastumiseeksami Tartu poeglaste reaalgümnaasiumi neljandasse, s. o. eelviimasesse klassi.

Kuna noormees oli kasvanud üles kodukülas, kus sõna „sport“ täiesti tundmatu asi, siis oli ta võimlemis-saalis kui meie mees olümpiamän-gudel — muudkui vahit aga ringi ja imesta. Et aga talutöö oli lihased teinud sitkeks ja painduvaks, siis Kask kohanes peagi ka koolivõimle-misega ja nagu õppimises, nii oli varsti ka võimlemises esimesi meh-i. Nii rikutud ta igatahes veel ei ol-nud, et kergejõustikku oleks har-rastanud.

Aga kiusaja ei maga. Kooliõues teised poisid tegid tempe — pidu-sid odasid ja kettajid ja mujd niisuguseid asju ja ühekorra siis Kask

OVOMALTINE

on ekstrakt, mis sisaldab kõik linnakse, piima, muna ja kakao väärtuslikumad ollused kergelt seeditaval kujul. Mis tähendus sellel on sportlasele, ei vaja vist erilist seletamist.

Soovimal kõikides apteekides ja rohkuspüstes.

Pealadu: A/S. «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja Narva omt 43
Tartu: Kompanii 1

D'A. WANDER A-G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE terwendab ka Teid!

Tartumaa omist ja võibolla avaneb seal kergemini võimalus neid liüta. Praegusel staadionivõistlustel saavu-tatud tagajärgedega olen rahul. Tund-sin, et momendil paremini heita po-leks saanud. Üldse on maal elades ja maatööd tehes raske hoida end sportlikult vormis. Tunnen praegu, et kõik muu on hea, kuid jõust on puudus. Kevadepool olin palju pa-rem. Siiski aga on mu tagajärjed iga aastaga lajuud paremaks. Mõo-dunud aastal saavutasin treeningul järjekindlalt 42 meetri piiri, võist-lustel vähem. Tänavu on treening-tagajärg olnud ikka 45 ümber. Loo-dan et tuleval aastal on see mu stabiilne võistlusheite tagajärg.

Kas kavatsete jäädaqi maale? Praegu kiüll. Tahan õppida küll ülikoolis edasi, kuid praegune ma-janduslik seisukord maal ei võimal-da seda. Kujgi mu isa talu ei kuu-lu väikeste liiki, on sissetulekud siis-

ki kohutavalt kahanenud. Kui ma-janduslik konjunktuur paraneb, siis hakkab Tartus õppima metsateadust. Nii Kask endast. Olgu lisatud lõp-pu veel, et staadionivõistlustel näh-tus Kase hea heitestijl kõige selge-minij. Kujgi heitetehnikas veel eba-kindel ja mõningate vigadega on ta jalgade töö, s. o. pöörded pare-mad, kui meie meisterheitjail. Ka Feldmann astub esimese pöördesam-mu liig taha, mis riisub viimase pöörd-e jõudu. Kask aga astub rön-gas täpselt nii, nagu maailmameist-rid spordiõpetustes toodud sammu-skeemidel.

See kõik on Kasel loomupäraselt arenenud. Ta on samasugune suu-rsportlase talent Jumala armust na-gu Viidingki. Lihtsalt — võtab ket-ta kätte ja viskab.

Tänavu 42, tuleval aastal 46, üle-tuleval aastal 52. Eks ole nii, sõber Kask? Juhannes Killip.

Puhkekodu

esimene matsh välismeeskonnaga. Kolmapäeval külastab Riia tugevamaid meeskondi

JKS.

Täna: TJK — Puhkekodu.

Puhkekodu särtsukas jalgpallimeeskond, kes tänavu võimsalt jalgpalli pere esirinda trüginud; seisavad: — Kasper, Mõtlük, Murr, O. Vinkelberg, Angerjas, Fiskar, Abel ja sekretär Selenoi. Ees: Kuuskler, Falkenberg, Kull, Sepp ja Kilmberg.

Esivõistluste tabelis Spordi troonipärjaja osa mängival Puhkekodul algab kõva pallinäädal. Täna kell 5.15 õhtul jätkab ta heitlust esivõistluste tsükliks. Sseekordseks vastaseks on TJK, kelle üllatuslik neljaväravaline võit Kalevi üle veel värskelt meeles. Kevadel tabeli tagaotsas sõrkides, on TJK voorude vaheajal suutnud meeskonna võimeid ülespoole kruvida ja iga võistlusega tõuseb kohalt-kohale lähemale tabeli juhtijatele. Kui partii võitjate vastu vaatamata suurele võidule veel kehavõitu oli, siis Kalevi vastu esines ta juba täiskoogemustega. TJK-i noore meeskonna isa ja treener Rein usub aga oma meeskonnast rohkem ja kollitab Estoniatki liüia. Eelnõudeks sellele on aga Puhkekodu taltsutamine. Viimane on sügisvoorul seni saajaprotsendilise võitnud ja pingutab täna kõig selleks, et TJK-le samase pilli sisse sõõta, mis juba Kalevi ja NTHK aparatuuri seegi ajanud. Nii ootab täna staadionile ruttavat publikut paeluvamaid heitlusi. Võitja kiisumus võib mängu 90 minutini lahtisena püsida, kuigi TJK-il võiduks veidj paremad eeldused näivad olevat.

Kolmapäeval aga võtab Puhkekodu staadionil vastu oma vje aasta tegutsemise esimese välisküüalajse, kelleks Riia tugevamaid meeskondi JKS. Olles harjunud peamiselt ainult Sporti, Kalevit ja Estoniat nägema välisküüalajste vastuvõtjatena ei peaks huvituseta olema, kuidas tuleb toime Puhkekodu oma sellesarnasel debüüdil. Omapoolt on ta lubanud JKS-i vastu näidata, et väärrib ka välismeeskondade suhtes liiduklassi meeskonna nime. — Teise võistluse JKS-iga peab võitmatu Estonia, mis peaks garanteerima, et heal õnnel JKS kahe kaotusega Riiga pöördub.

JKS-i positsiooni Lätis on raske täpselt kindlaks määrata. Esivõistlustel kõigub ta esimese ja neljanda koha vahel. On võitnud RFK 1:0, rahvusmeeskonda andnud järjekindlalt mehi, nii et igati täisvereline vastane meie Puhkekodule ja Estoniale. JKS esineb koosseisus: Bruveris, Paegle, Klavinsih, Makarsky, Schwartzschultz, Augusti, Duschert Semelis, Vindjsh, Abrams ja Robosh. Varus Lemanis ja Malmeister.

Viljandimaa sporditasema katastroofiline langus sügise saabudes.

Kui kevadel Viljandi kergejõustiku algrünnak oli jõuline maakondadevõistlusel Valgamaa vastu, kui Viljandi jalgpall raius omale tee läbi B klassi A klassi esimese kohtamiseni Pärnu „Tervise“ vastu ning tenniski Viljandis esivõistluste tsükliks startis edukalt Rakvere vastu, siis üldine Viljandi sporditase näis olevat tõusuteel. Ent siis ühel pühapäeval varises Viljandi jalgpall mängus Pärnu „Tervise“ vastu 5:0, veidi hiljem tuli kergejõustiku täieline hävinemine Järvamaale ning tennisimeeskonnad said järgimööda kaks rasket kaotust Tallinna Eestimaa Spordiklubilt ja Valga linnameeskonnalt. Üldkokkuvõttes oli sügisene sporditase me langus mitnevõrra kohutavam, kui kevadine tõus.

Viljandimaa sportliku kurbloolise algpõhjuseid tuleb kõigepealt otsida sportliku distsipliinitunde ja organisatsioonide jõuetuse arvelt. Veel kunagi pole Viljandimaa sportlased tundnud endas seda sportlikku kohusetunnet, mis õige võistleja toob igal võimalikul juhul starti, kui tarvis kaitsta oma linna või maakonna värve. See distsipliinilagedus valitsetes seni monopolina vanema generatsiooni arvel, nüüd aga siirdub silmnähtavalt ka üle noorte ridadesse. Ainult üks kord Viljandi spordiajaloos kestel (!) saadi kokku viljandlaste täieõimeline meeskond kergejõustikus ja see oli 5 aastat tagasi. Tookord suudeti ka võita kergejõustiku linnavõistlus Pärnuga. Pärast seda aga puudus kord üks, kord teine mees ja sel sügisel muutus asi lausa skandaalseks, kuna oma kodulinna peetud võistlustel Järvamaa vastu tuli anda ridadel aladel loobumisevõit, sest ei olnud võistlejaid! Ning samasugune asi kordus ka poiste võistlustel. Kord olid Viljandi poisid õhinal asja kallal, nüüd on aga tulnud ränk tagasilangus.

Organisatsioonide tegevust piirab esijoonel rahapuudus. On tõesti kurb ja halb näha meie spordiliikumises üldse, et ainult paar kodumaa seltsi suudavad endi värvide alla kogu kodumaa sportlaskonna, sest neil on rahalised võimalused mehi saata võistlema esivõistlustele ja teistele suurematele kohtamistele. Need on Tallinna ja Tartu seltsid. Teistelt maakondadelt kistakse ära nende paremad sportlased, kuigi need elavad ja töötavad ühe maakonna piirides, spordiorganisatsiooni aga valivad hoopis teise linna. Nii on Sakalamaa parimad Roosson, Martin ja teisedki läinud ja üle minemas Tartu ja Tallinna seltsidesse. See nõrgestab meeskonna täielikult, kuna niikuinii meeskonnal puuduvad igasugused reservid. Tuleks kiires korras leida abinõu, mis seoks sportlased oma linna ja oma maakonna juure. Kui seda ei sünni, võib juttu olla ainult paari kodumaa seltside vahelisest võistlusest, mitte aga maakondade- või linnade vahelistest.

Kuna ülaltoodu riivas päämiselt kergejõustikku, siis jalgpalli varisemise põhjustas hoopis erisugune nähe. Ei saa kunagi öelda, et Viljandi jalgpallimeeskond oleks moodustanud tervikut. Ikka olid oma väikesed lahkolud. Ainult sel sügisel leidis meeskond, õigemini leidsid kahe seltsi meeskonnad ühise keele ja hneele. Ning selleks põhjuseks oli Kaitseliidu Spordiklubi kui Viljandi jalgpalli emaorganisatsiooni juhatuse ühe liikme kõige taktitum suhtumine oma seltsi juhatusse ja meeskonda. Kuna meeskond ja juhatuse ühel häälel — maha arvates ainult kõne all oleva juhatusliikme Raudjala hääle — otsustas kutsuda Viljandisse „Kalevi“ mängima, siis härra Raudjalgi oli see, kes enne mängu saatis isikliku aratlemise „Kalevi“ meeskonnale. Viljandi meeskond oli väljal, publikut oli staadioniaär tihedalt täis ja kiruti „Kalevit“, et see ei tule. Alles hiljemini selgus, et aratlemise oli „Kalevile“ teinud Raudjalgi ilma juhatuse ja meeskonna teadmata. Mitte ükski „Kalevi“ ei saanud seetõttu narrida, vaid narri tervet Viljandi arvurikast jalgpallipublikut. Tolles halvast meeleolus tuligi sõita katastroofilisele linnavõistlusele Pärnuga.

See 7 kuivaine võistlus oligi punkt, praegusele Viljandi jalgpallipoliitikale. Terve meeskond astus välja Kaitseliidu Spordiklubist ja otsustati kiires korras koguda uue lipu alla. Kord juba registreeritud ja vahepeal surmanne vaibunud spordiselts „Sakala“ tahtefakse teha elujõuliseks seltsiks, ke soma alla võtaks jalgpalli ja talvel suusatamise. Sest ka suusatajatel puudub organisatsioon, nii et Viljandi suusatajad stardivad eranditult Tallinna „Kalevi“ värvides. Nüüd siis tahtefakse „Sakala“ teha teotsemisvõimsaks oganisatsiooniks Viljandis. Näib nüüd, kas see pingutus annab tulemusi või ei saada enam üldse rööpasse kraavi kaldunud Viljandi spordivankrit.

A. Sepp.

Eesti esivõistlused jalgrattasõidus.

Jalgratta esivõistlused, mis pühapäevase „ägeda“ vihma tõttu esmaspäevale langesid, peeti tuntud osavõtjatega Tartu võimatult väikesel velodroomil „piratud“ pealtvaatajate ees. Võistlustel ilmnes, et Tartu ratturite vastukaal Tallinna paremale on aasta-aastalt muutunud nõrgemaks ja tänavu ilmnes see veel selgemalt. Tartu parim, Tennosaar suutis tulla küll kohtadele kuid viimasena. 10 km. loobusid Zelokovsky ja Tennosaar, kuna mõlemad kukkusid. Võistluskorraldus jättis paljugi soovida. Startiv ruuporimees ei jõudnud finišini välja pidada, s. o. unustas oma kohused lõpupeole hoopiski. Ühele ümberülitavale pojsijõnglasele Zelokovsky „pidi“ natukene peale sõitma. Kukkusid muudugi mõlemad. Punkte said võrdsest Tartu Kalevi ja Tartu Jalgratta Klubi kumbki 32, Tall. Sport 21, Tall. Kalevi 17 ja ÜENÜTO 16 punkti.

Tulemused:
A klass: 1. km.: 1. Peterson 1.49,6; 2. Treimann 1.51,8; 3. Zelokovsky 1. 52,8. 5 km.: 1. Treimann 8.47,5; 2. Peterson 8.48,6; 3. Zelokovsky 8.50,1. 10 km.: 1. Peterson 17.12,7; 2. Treimann 17.23,0; 3. Keerd — 17.29,7.
B klass: 2 km.: 1. D. Kõrvel (Tartu) 3.24,2; 2. Heide 3.24,4; 3. Volker 3.24,8. 5 km.: 1. Keerd 8.29,4; 2. Kõrvel 8.35,5; 3. Volker 8.46,5.

Noorte 3 km.: 1. Laarmann 5.07,9; 2. Mägi.
Naise 5 km.: 1. Prl. Viim — 10.07,1. Pr. Zelokovsky loobus nelj ringi enne lõppu.

TALLINN, Pikk t. 47
Tel. 444-22.

.....

Soovitab suures valikus:

Võimlemiseülikondi ja -jalanõusid.

Korvpalle, võrkpalle, võrkpallivõrke.

Ameer. korvpallisaapaid.

Miniatüür-lauapiljardeid.

Ping-pong mängu, lööjaid ja palle.

Spordikujusid, diplome.

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompüestee 19. Tel. 432-19

Soovitab omavalmistatud spordi- ja võimlemisabinõusid.

Esimene öine orienteerumisjooks.

Seni meie kaitseväes ja kaitseliidus on korraldatud päevaseid orienteerumisjookse. Esmakordsena 3. div. õppek. korraldas öise orienteerumisjooksu läinud neljapäeva õösel Habersti ms. rajoonis. Vaatamata viltvõitu ööle jooks kujunes huvikiüllaseks ja õpperikkaks. Korraldajad ja osavõtjad üksmeelselt arvasid, et seda ala peaks arendama meie riigikaitse organite väljaõppe edustamiseks. Parimaks orienteerijaks osutus rltm. M. Lossmann ajaga 1 t. 05.5 min. Skouts pat. (maa pikkus 9,5 km.), teiseks tuli n. a. o. S. Siinas 10. pat. ja kolmandaks n. a. o. F. Kuusner 6. pat.

Pea- ja vastutav toimetaja:

A. Mändvere.

Tegev toimetaja: **A. Adori.**

Väljaandja: Eesti Spordi Keskselt „ESTOTRÜKK“, Tallinn, S. Karja 8.